

CO KDYŽ 1/2 OPRAVDU BYL U STB...

Pondělí, 27 srpen 2007

Milá Kudlanko, ráda bych se s Tebou poradila, protože Tvé názory považuji za rozumné, objektivní a velmi si jich cením. Mám problém se netýká ani mého páťáka, ani nevlastní (žádná díky bohu není), ani děti (také zatím nejsou), ale mého otce. Když mi bylo necelých patnáct, umřela maminka na rakovinu tlustého stěva a zůstali jsme sami - já, můj otec, můj o osm let starší bratr a druhý, o téměř jedenáct let starší bratr, ale ten tou dobou měl již svou rodinu a malého syna a bydlel jinde. Můj otec si po dvou měsících našel přítelkyni, kterou znal již od stědní školy, ale šel s ní takhle, nechoval se ní nejlépe (když přijela na víkend, tak "pomocně" Evce s tím a sám si šel číst noviny - nepřeháním). Já jsem ji milovala jako svou vlastní, byla lidská, obětavá a velmi mi chybí. Proč chybí?? Protože dostala asi po třech letech rakovinu dlohy a můj otec i jako v případě maminky nebyl s ní (asi nechtěl) zapřít jako milující partner; nedonutil ji zajít k lékaři (byla zdravotní sestra) a když už šel, později. Po dalších dvou letech si otec našel svou vlastní přítelkyni, kterou si díky bohu nevzal, protože byla macecha se vším všudy. Asi je z toho jasné, že spolu nevycházíme. Obě podíl na tom má i můj otec (což souvisí s názvem mého dotazu), který nemohl skousnout mého stávajícího partnera a intenzivně podnikal vše možné, abychom se rozešli, ale předešlo mi si vyléval této dámě srdíčko, což mělo za následek, že ona nás neměla ani citit (je prostě naložena) a já jsem proto ráda, když ji taky nevidím. Doteď se divím tomu a kolik jsme jí nikdy ani slávkem neublížili, nikdy neměla chuť se přestat, jak to s námi opravdu je a vzala 100% své to, co jí otec navykladal. Ale proč tohle všechno píši. V době, kdy na povrch vyplouvaly první informace o tom, že existuje jistý seznam lidí, kteří spolupracovali se státní bezpečností, jsem se o to začala zajímat, pro mě přepadalo, že by to na tátu sedlo. Bohužel, má přesně ty "estébácké" manýry. A našel jsem naco, co mě nezajímalo. Byl veden v seznamech jako agent... Nedalo mi to a jeho spisy jsem si vyžádala. Jako jedinou z rodiny to zajímá. Na přímou otázku, jestli s nimi spolupracoval, mi řekl, že ho nikdy oslovili, ale on nikdy nikomu neublížil (opět pro něj typická vyhýbavá odpověď). Zatím nevím, co v těchto spisech je, protože si kopie mám vyzvednout až na počátku září, ale dopředu se těším toho, co tam najdu. Jsem hodně citlivá na každé jednání a zase musím jen říci, že je to hlavní charakterovou vlastností táty. Žádná dohoda s ním neplatí, dle potřeby jí vždy pozmění, má nadřazené chování (jsem pro něj jen prostědek k uklízení, vaření, praní, tvor bez nároku mít vlastní názor apod. - na rozdíl od mých sourozenců - jsou to ovšem mužská). Umí výborně citově vydírat - ví, co na mě přebíhá a taky. Do mailu mi napíše po rozmyšlení - snad stále ještě Tvůj otec - v ironické nadsázce apod. Musím dodat, že můj přítel se mne zastal na všech frontách a to mi dodalo sílu se vzepřít zabít hlému patriarchátu v naší rodině. Nikdy mu za to asi nebudu dost vděčná. Bohužel, náš postoj se odrazil i na vztazích s mými bratry a jejich rodinami, tzn. jsem teď pro všechny tzv. černý Petr. A tak můj dotaz zní: Jak se mám zachovat? Snažit se o zlepšení vztahů v rodině (myšleno s mými bratry a jejich rodinami)? Pokud ty svazky Stb, ke kterým se velmi záhy dostanu, budou obsahovat něco, co jen potvrdí táty v charakter a jeho jednání, mám jim to ukázat? Nebo přerušit definitivně kontakt se svou rodinou, snažit se zachovat si takovou důstojnost a své již tak dost zchátralé sebevědomí?? Nevím si rady.... Mnohokrát děkuji za odpověď, Eva

Od Kudlanky:

Měla jsem připravenou odpověď a chtěla jsem tento dopis předložit do "poradny". Sama mám podobnou zkušenost s naším sousedem, který bydlel v domě, kde jsem vyrůstala. Znála jsem ho tedy od holčičích let - snad před dvacet lety... A to už si něco všimnete. Přesně podobný popis. "Pán a vládce", manželka taková hodná a klidná myšlenka, dvě děti, které se téměř s nikým nestýkaly. Rodina si žila "pod uzavřením". Přesto a nejsou ani ve vnitřní společnosti zvukotěsné... A tak jsme všichni, že tatínek, pracující jako státní zaměstnanec, je do jako hrom. Kde je mu dnes konec? O něm vím, že měl "na triku" pár lidí...

Ale - nejprve nechám diskuzi otevřenou pro vaše názory....

d@niela